

Business ideeën van Neffa, Drawy en Inga wekken veel interesse, maar...

Ook knappe ideeën moeten vechten voor een plaats in de markt

Door: Jozef De Coster

De Israëlische psycholoog Daniel Kahnemann, tevens Nobelprijswinnaar economie, knuppelde zonder pardon de "homo economicus" uit de economische theorie. Hij toonde overtuigend aan dat de mens geen rationeel wezen is, ook niet als hij economische beslissingen neemt. Wie bijvoorbeeld met een nieuw product of een nieuwe dienst op de markt verschijnt schat zijn kansen op groot succes doorgaans veel hoger in dan redelijk is.

Op de laatste Horizonverkenning Kledingtextiel van Centexbel, op 25 april 2017, namen de representanten van drie jonge ondernemingen het woord. Zij legden uit welke belangrijke behoeftes ze hebben gedetecteerd en welke oplossing ze hebben uitgewerkt. Alle drie hebben ze reeds de fase van het gevoelsmatige, enthousiaste 'snelle denken' achter zich gelaten. Ze bevinden zich nu in het door Kahnemann beschreven systeem 2 van het lastige maar betrouwbare 'trage denken'.

Kleding kan de wereld redden

De Nederlandse creatieve duizendpoot Aniela Holtrink is een levende reclame voor het gebruik van beide hersenhelften. Zoals de alchemisten van weleer verdiept zij zich in allerhande wetenschappen en technologieën. Aansluitend poogt zij met haar firma Neffa (Net Effie Anders) in samenwerking met bedrijven en onderzoeksinstituten textielproducten te creëren die nuttigheid aan schoonheid paren. Het soort beperkte product vernieuwing dat 'mode' heet vindt Aniela Holtrink te weinig innoverend. Zij zegt "Kleding kan véél meer doen voor onszelf en voor het milieu dan momenteel het geval is." Samen met de universiteit van Hasselt en de firma Elastia uit Waregem (breien, vlecht, vechten) ontwikkelde Neffa kleding waarin flexibele, lichtgevende Oled-bandjes werden geïntegreerd. Als de drager ervan beweegt gaat de verlichting branden. Aniela Holtrink neemt de definitie van kleding als "tweede huid" zeer letterlijk. Ze ontleeft de verschillende functies van de menselijke huid en bestudeerde de microbiologische fauna die ze daar aantrot. Ze ambitieus 'dynamische' kleding te creëren die de huid nabootst (verkleurend, isolerend, beschuttend, zelf-herstellend, ...). Aan textiel- en technologie-ondernemingen, universiteiten en hospitalen die met Aniela willen samenwerken is geen gebrek. Bekend is de uitspraak van Albert Einstein "Logica brengt je van A naar B. Verbeelding brengt je overal." Laat Aniela Holtrink kennis maken met schimmelraden (mycelium) en ze lanceert

een idee dat in één klap het traditionele denken over kledingproductie en mode overhoop haalt. Ze betoogt "Waarom maken we nog altijd kledingstukken die 40 jaar meegaan als we ze hoogstens 1 of 2 jaar dragen? We leven in een wegwerpmatenschap. Waarom zouden wij van onze kleding geen natuurlijke wegwerpartikelen maken door te een biologische levenscyclus mee te geven?" Voor het maken van een MycoTEX T-shirt vervaardigd uit schimmelraden heeft Neffa maar 12 liter water nodig, terwijl een katoenen T-shirt 2500 liter opvoert. Het duurzaam recycleren van de conventionele kleding van 7,5 miljard mensen is een quasi-hopeloze zaak. Maar voor de planeet is het massaal opnemen van biokleding geen probleem. Of de markt die richting uit wil, dat is wat anders.

Gedaan met het kopiëren van prints?

Neffa, dat al sinds 2008 aan de weg timmert, kan men geen start-up meer noemen. Drawy, opgericht eind november 2016, wél. Als het van Mathieu Liebaert, de initiatiefnemer van Drawy afhangt, zal aan de plaag van het kopiëren van textielprints spoedig paal en perk worden gesteld. Mathieu is een lid van de vijfde generatie van de familie Liebaert uit Deirze die al sinds 1887 elastisch textiel

produceert. Prints zijn niet de hoofdactiviteit van stoffenfabrikant Liebaert (300-400 prints per jaar). Maar het wiel Mathieu Liebaert op dat prints bijna nooit beschermd worden hoewel zij vaak ten volle vallen aan kopieerders. Op de stoffenbeurs Première Vision in Parijs

Kleding kan veel meer doen voor onszelf en het milieu dan nu het geval is

poogt een team van méér dan 30 mensen de kopieerders, uitgerust met schetsboeken en James Bond-achtige gadgets, op heterdaad te betrappen. Mathieu Liebaert zegt: "Om auteursrechten te kunnen laten gelden op een creatie moet je ze in het openbaar tonen, bijvoorbeeld op een web-

site of op een vakbeurs. Maar dat maakt kopiëren natuurlijk gemakkelijk. Daarom hebben wij met Drawy een instrument ontworpen dat de auteurs- en copy-rechten van printdesigners snel, effectief en tegen een lage prijs beschermt."

Drawy heeft een online marktplaats voor prints ontwikkeld die alleen toegankelijk is voor de leden van Drawy. Alle leden worden formeel geïdentificeerd en hun klijkgedrag (wie bekijkt welke prints?) wordt opgevolgd. De bescherming van de auteurs- en copy-rechten is een erg technische kwestie, waarvoor Drawy gebruik maakt van een dubbele code, een Drawy en een Timestamping code. Het Timestamping principe wordt sinds 1 juli 2016 officieel aanvaard in de Europese Unie. Blijkt de aanpak van Drawy goed te werken voor de bescherming van prints, dan wil Mathieu Liebaert binnenkort ook de strijd aangaan met de kopieerders van kledingmodellen.

Inga pleit voor betere kleding voor patiënten

Rudolf Boehm wees in zijn boek 'Kritik der Grundlagen des Zeitalters' (in vertaling 'Kritiek der Grondslagen van onze Tijd', 1973) op het ergerlijk fenomeen van de omkering van de verhouding van doel en middelen. In een kliniek is het herstel van de gezondheid van de patiënt het vooropgestelde doel, de goede werking van de kliniek is het middel. In werkelijkheid echter grijpt er bijna steeds een omkering plaats. Patiënten krijgen dus kleding aangerekend die dokters en verplegendes het leven zo gemakkelijk mogelijk maakt, en niet aangepaste kleding die hun mobiliteit helpt verbeteren, de omgang met anderen bevordert en hun waardigheid respecteert. Zulke kleding wil het jonge bedrijf Inga in de klinieken ingang doen vinden. ■

